

מסורת הש"ס

(א) ב"ק סק. ב"מ מז: (ב) [ב"מ]
ק: סנהדרין טו. גיטין דף לט.
(ג) ב"מ דף לז: (ד) [דבור זה
שיך לעיל מז: במשנה] (ה) [ג"ו]
שיך לעיל במשנה] (ו) [שיך
לעיל במשנה מז:] (ז) [וע"פ
בתוס' ב"ק סק. ד"ה דבר וכו'
מזכיר טפ"ח] (ח) [ג"ו שיך לעיל
במשנה]

גליון הש"ס

גמרא ומוקשה מגורה גדולה
 לשון ומוקשה מגורה גדולה
 פשוט דפשוט ללא חיו דבר
 מגורה וכו' סוף' וסוף' וסוף'
 שך שך וכו' וכו' וכו' וכו'
 מסבבה מורה נה' יענין
 לה לאו ממין טענה
 (והנחת) לכה פסוק פסוק
 להו' כר"ג עכ"ל לשון וכו'
 מורה: וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ש' חיות נחמה טענה
 למקנן ישר קדושה
 וכו' לה לא למקנא
 מוח דיל' בדבריהם נקט
 פסקי דיוט מה שם סם
 מורה מגורה גדולה
 פשוט כ' בחיות וכו' וכו'
 מגורה: וכו' וכו' וכו' וכו'
 חף בלוי חיות דיוט
 לגורה: אבל חיו לא דיוט
 חלו חיו חלו חיו: וכו'

מוסף

וסלע היה שוה פטור.
 הלוה מן השעבוד, שאין כלן.
 הודלה נמקלת (ב"מ לד:).
 ורשעה דירבני היה שוה
 חייב. ליבע עק היה שוה
 ומשלם לו דינר סעודה לו
 (שו"מ).
 ורשעים היה שוה.
 והלוה מוכח את המלוה את
 יתר דמיו, וקא קבר האי מאן
 המלוה על המשכון שומר שכן
 הוא (שו"מ). פטור. מן
 השעבוד שאין כלן הודלה
 שחיי לו כלום (שו"מ).

רבינו חננאל

אין נשבעין עליהם. דת'ר
על כל [דבר] פשע ככל.
על שור על חמור על
שה על שלמה פרט. על
כל אבדו וכל וכול. כלל
פרט וכלל אי אתה יד
אלא כעין הפרט. מה הפרט
מפורש דבר המיטלטל
וגופו ממוקן אף כי כיוצא
בו. יצאו קרקעות שאינן
מטלטלין. יצאו עבדים
דכתיב בחו לרשת אתהוה
והוקשו לקרקעות. יצאו
שטרות שאין גופן [ממוקן]
לדרייה בעלמא עבד. יצאו
קרקעות רעהו כתיב ולא
הקדש. ואין בקרקעות ולא
בעבדים ולא בשטרות ולא
בדקדוקא תלמודי ד' הו.
הכל קראת דאיתא כפל כמות
הגנוב שה ונמצא בידו כמות
השואר ולא מכרו משום
[כפל] שמכבר ד' והוא דאין
בקר ה'. אבל אלו שאין
כפל מדינתיהו מרחיבין כ'
אין איש אל רעהו כתיב או
ללים לשמור. וכתיב בהן
אם מיצא גנוב ישלם שנים
והימנע וכלו בכלל ופרט
וכלל. דת'ר כ' יתן איש אל
שור כפל. סבא או חליו
פרט. וגנוב כמות האיש שור
פרט.

שבועת הד"ינין פרק ששי שבועות

על הבית אל האלהים אם

יִכִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רַעְהוּ ⁶כִּלְל כִּסֵּף אוֹ כִּלִּים
וּפְרֹט לְשִׁמּוֹר חֹזֵר וּכְלָל כִּלְל וּפְרֹט וּכְלָל אִי
אֲתָה דָן אֵלֶּה כַּעֲיֵן הַפְּרֹט מֵהַ פְּרֹט מְפֹרֵשׁ
הַכֹּהֵן הַמְּטַלְטֵל וְגִזְפוֹ מִמּוֹן אָף כֹּל דָּבָר
הַמְּטַלְטֵל וְגִזְפוֹ מִמּוֹן יֵצְאוּ קִרְקָעוֹת שְׂאִין
מִטַּלְטְלִין יֵצְאוּ עֲבָדִים שְׁהֻקְשׁוּ לְקִרְקָעוֹת
יֵצְאוּ שְׁטֹרוֹת שְׂאֵף עַל פִּי שְׁמִטַּלְטִין אִין
וְגִזְפוֹן מִמּוֹן הַקֹּדֶשׁ רַעְהוּ כְּתִיב: נוֹשֵׂא שְׂכָר
אִינוֹ מִשְׁלָם: מִגִּזְלָן דִּתְנוּ רִבְנָן ²כִּי יִתֵּן אִישׁ
אֶל רַעְהוּ כִּלְל חֲמוֹר אוֹ שׂוֹר אוֹ שֶׁהַ פְּרֹט
וּכֹכֵל בְּהֵמָה לְשִׁמּוֹר חֹזֵר וּכְלָל כִּלְל וּפְרֹט וּכְלָל
כֹּ' עַד הַקֹּדֶשׁ רַעְהוּ כְּתִיב: ר"מ אוֹמֵר יֵשׁ
דְּבָרִים שֶׁהֵן כִּקְרָקַע וְאִין כִּקְרָקַע כֹּ': מְכַלֵּל
דְּרַבִּי מֵאִיר סָבַר כֹּל הַמְּחוּבֵּר לְקִרְקָע אִינוֹ
כִּקְרָקַע אֲדַמְיַפְּלָנִי בְּטַעֲנוֹת לִיפְלָנִי בְּסֻרוֹת
(אֵלֶּה) ³א"ר יוֹסִי בְּרַבִּי חֲנִינָא ⁴הֵכָא בְּעֻנְבִים
עוֹמְדוֹת לְהַבְצֹר קַמִּיפְּלָנִי דְּרַבִּי מֵאִיר סָבַר
כְּבַצּוֹרוֹת דְּמִין וּרְבִנָן סָבְרִי לֹא כְּבַצּוֹרוֹת
דְּמִין: אִין נִשְׁבַּעִין אֵלֶּה עַל דְּבָר שְׁבַמְדָּה
וְשְׁבַמְשָׁקל כֹּ': אֹמֵר אֲבִי לֹא שֵׁנו אֵלֶּה דְּאֹמֵר
לִיהֵא בֵּית סַתָּם אֲבָל אֹמֵר לִיה בֵּית זֶה מֵלֵא
דִּיעָא טַעֲנִתִּיהּ א"ל רַבָּא אִי הֵכִי אֲדִתְנִי סִפָּא

זה אומר עד הויז זה אומר עד החלון חייב
ים אמורים בבית מלא אבל בית זה מלא
ו חייב עד שיטענו בדבר שבמדה שבמשקל
ה שבמשקל ושכבמנין תניא כוותיה דרבא
מר אין לך בידי פטור ימנורה גדולה יש
ה קטנה פטור ימנורה גדולה יש לי בידך
ה פטור יאכל אמר לו כור תבואה יש לי
אלא לתך חייב ימנורה בת עשר ליטרין
א בת חמש ליטרין חייב כללו של דבר
בדבר שבמדה ושכבמשקל ושכבמנין ויורה
ושכבמנין כללו של דבר לאתויי מאי לאו
א מנורה גדולה ומנורה קטנה מה שמענו
א טענו אי הכי בת עשר בת חמש נמי מה
דה לו לא טענו אמר ר' שמואל בר רב
עסקינן דקא מודה ליה מינה אי הכי אזורה
דלייפי לא קתני הכא נמי בשל חליות לא
ממל ששני מנורה הואיל ויכול לגוררה
תניי המלוה את חבירו על המשכון ואבד
וי ושקל היה שוה והלה אומר לא כי אלא סלע
פטור סלע הליתידך עלוי ושקל היה שוה
הליתני עלוי ושלשה דינרים היה שוה
היה שוה והלה אומר לא כי אלא סלע
פטור סלע הליתני עלוי ושתיים היה שוה
הליתידך עלוי וחמשה דינרים היה שוה
לו שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון:
גמ'

דבר שבמדה והשמה נחא נמי דמייצי צוה הכלל בית זה מנ
ויציא הלא את הפקדון. פירש בקונטרס שמה לא דקדק
 (מ דף 7:) הקשה לזברי המפרש כן וכי עבדינן מקנה לה
 דון ונמלא שבעת ליה לבטלה [וע"ע מוס' צ"מ לד: ד"ה שמה]:

ובר בהמה לשמור חזר וברא. אע"ג דצריש ת"כ קאמר מפרט וכלל כי"ד ומייטי האי קרא לסימנא צעלמא הוא דנקטיה דהכא כלל ופרט וכלל הוא: **בבצורות** דמין. נראה דלענין שבת לכ"ע לאו בצורות דמין וכמהוצרות דמו דגמר מקי"ר

וְלֹאֲרַעָה לְבִיעַ כְּמַצִּוֹת דִּמְיִין כְּדוֹמֹה
בְּצִפְרָק נִעְרָה (כְּמַצִּוֹת דָּף נ"א. וְס) גִּבִּי
הָאָה דֹּאֲמֵר רַב יוֹסֵף זִל הֵב לָהּ
מִתְמַמְרִי דַּעַל בּוֹדִיא דְּפִרְיָן סוֹף סוֹף
כָּל הָעוֹמֵד לְגֹזֹז כְּגֹזֹז דְּמִי וְאִי הוּא
שִׁינָּה לְפָלִיגְמָה לֵבָא מִזֵּי קִשְׁיָא ל"ה
לְמַלְמָה כְּרַבְּנָן סְבִירָא לֵבָא מִיָּהוּ ר"ה
פִּירְשֵׁי דְּהוּי חֲרָם כְּרַבְּנָן דְּקִיִּימָא לָן הִכִּי
מִשְׁמָשׁוּם בְּצִפְרָק הַכּוּסִם (ב"ק דף נ"ג. וְס)
פִּסְקִינָן כְּרַ"ש דֹּאֲמֵר אֲכַלְהּ פִּירוֹת
גְּמֻרִים מְשַׁלְמָה פִּירוֹת גְּמֻרִים
כְּדִמְרָפְרָס צִטְרָמָה בְּגִמְרָא דִּכִּי אֲמֵר
רִחְמָנָה וְעֵבֶר בְּשֵׁדָה אַחֵר שׁוּם אֵר
וְאִי אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה

תורה אור השלם

- כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
סֶף אוֹ כֵלִים לְשֹׁמֵר וְגִבֹּר
בֵּית הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא
וְגִבֹּר יִשְׁלַם שְׁנֵי:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

ואמרו

יִישִׁי הָיָה אֲדוּרִי בְּאוּרֵךְ קֶטֶן מְקַצֵּת מִמֶּנּוּ אֶמְרָלָה תִּתֵּן אֲוֹרֵךְ בְּרִלְיָנִי, הָכֵא הָיָה הָיָה וְיִחְלִי וְיִכּוֹל לִמְרֹת לִשׁ עֵשֶׂר לִישִׁינֵי לְגִוְרֵדוֹ וְלִהְיוֹתָ אִתּוֹ בַּעֲצֵמָה בְּרִי וְזֶה: וְחֵן קִרְקֶטֶת וְעִבְרִים וְשֹׁרֶשׁוֹת שֶׁשֶׁן אֵין שֶׁבְעֵן עָלֶיהֶן שְׂבֻחָתָהּ אֲוֹרִיחֵיכֶם בְּכַחוּשֵׁת פֶּקֶד הַכּוֹחַ לְאִשְׁתֵּי דִין וְדִבְרֵם אֵין לֵן בְּנִסְכֵּיהֶן (91 99) בְּעֵינֵי הַפּוֹגֵמָה בְּיִוְרֵיהֶם כֵּן. וְאִסְקִיָּה. אֵלָּא אִמֵּר לָכֵן שְׂבִיחַת מִרְכָּבֵן (9) אֵלָּא הִפְסִיף רֵעִו שֶׁ
הַמִּשְׁכָּן וְאִבֵּר וְאִמֵּר לֵךְ הַלְלוּקֶיךָ עֲלֵי וְשֶׁלֹּא הִיא שְׂוָה. אֵלָּא אִמֵּר לָכֵן
הַמִּשְׁכָּן כֵּן אֵל הַדֵּה לֵן שֶׁחֵשֵׁב אֵל כְּלוֹם עָלֵי. אֵלָּא [אָמַר] לֵךְ הַלְלוּהָ
עַל הַמִּשְׁכָּן שֶׁמֶר שֶׁר שֹׁמֵר אֶת שֶׁנִּבְנִיחָה וְאִבְרֵיהָ חֵדָּה בְּדָמֵי הַמִּשְׁכָּן
עַד מִנִּשְׁבֵּם מִשְׁתַּקְּדִין אֲצִלּוֹ שֶׁמֶה יִשְׁבֵּעוּ וְהֵן רִיבֵיהֶם הֵלָּא מִשְׁתַּקְּדִין

(א) אולי צ"ל יאלו שטרות אע"פ שמטלטלין אין גופן ממון וכו'. (ב) אולי צ"ל דפרע דייק כו' וכן בע"א מעידה שהיא פרועה השבעה אינה אלא וכו'.